

Ataki na statki angielskie

przedmiotem burzliwej demonstracji w parlamencie

LONDYN. W czwartek w izbie gmin premier Chamberlain był przedmiotem licznych interpelacji ze strony Labour Party, do których przyłączyli się częściowo również niektórzy członkowie konserwatywni. Przyczyną interpelacji był fakt, ponownego zatopienia przez samoloty gen. Franco

dwóch statków brytyjskich w porcie walenckim.

Premier oświadczył, że w sprawie tej rząd brytyjski zażądał od władz gen. Franco wyjaśnień i że do chwili otrzymania ich nie może w sprawie tej niczego uczynić.

Na zarzucie jednego z interpelantów, czy premier nie za-

mierza zwrócić się z protestem do rządu włoskiego i rządu niemieckiego, premier odpowiedział, że samoloty te, o ile nawet są dostarczone przez Włochy lub Niemcy, nie mogą być traktowane inaczej, jak i pozostały materiał wojenny, dostarczony gen. Franco przez te dwa mocarstwa.

Szef opozycji poseł Attlee nie zadowolony się wyjaśnieniami premiera i zażądał uznania nagłośnienia debaty w tej sprawie. Na głos została przyznana i debata w trybie nagłym rozpoczęła się o godz. 8 wieczorem.

LONDYN. Po przemówieniu deputowanego Attlee, który domagał się ochrony życia marynarzy brytyjskich, zabrał głos premier Chamberlain, który m. in. oświadczył:

— Kiedy poruszamy zagadnienia, które mogą zbliżyć nas do tej niebezpiecznej linii granicznej, dzielącej pokój od wojny, musimy pamiętać o odpowiedzialności, zdając sobie sprawę z konsekwencji wszelkiej akcji, jaką moglibyśmy przedsięwziąć. Od początku konfliktu hiszpańskiego opozycja sprzeciwiała się polityce nie-

interwencji.

Dep. Attlee wśród okrzyków laburzystów przerwał premierowi oświadczając, iż stronnictwo jego zgadzało się na politykę nieinterwencji, dopóki nie przekonało się, iż jest ona jednostronna.

Na galerii rozległy się okrzyki, wymierzone przeciwko Chamberlainowi. Trzy osoby zostały usunięte z sali obrad, Kontynuując swe przemówienie Chamberlain powiedział, iż rząd brytyjski zażądał wyja-

śnienia od władz w Burgos. Agent brytyjski w Hiszpanii nacjonalistycznej, Hodgson otrzymał instrukcje, by domagał się udzielenia niezwłocznie tych wyjaśnień. Po otrzymaniu ich przybędzie do Londynu i przedstawi materiały, na podstawie których będzie rozpatrzona sytuacja.

Kończąc swe przemówienie Chamberlain z naciskiem podkreślił, iż w dalszym ciągu będzie stosowana polityka nieinterwencji.

P. Prezydent R. P. w Abazii witany serdecznie przez władze

ABBAZIA. 23 b. m. o godz. 20 min. 20 przybył tu Pan Prezydent R. P. z małżonką i rodziną.

Na granicy w Postumii powitali Pana Prezydenta: ambasador R. P. przy Kwirynale Wianawa Długoszowski, konsul

R. P. w Trieście Wegnerowicz oraz zastępca szefa protokołu włoskiego ministerstwa spraw zagranicznych hr. Cittadini, który wręczył małżonce P. Prezydenta dwie wiązanki kwiatów jedną od szefa rządu Mussoliniego, a drugą od ministra spraw zagranicznych hr. Ciano.

Na zdjęciu — moment zegnania się Pana Prezydenta R. P. z Marszałkiem Polski Edwardem Śmigłym-Rydzem, na chwilę przed odjazdem do kąpieliska włoskiego, Laurana.

Marsz. Sławek u Naczelnego Wodza

Biuro Sejmu komunikuje, iż marszałek Sławek złożył wizytę marszałkowi Senatu Prystorowi oraz Marszałkowi Śmigłemu-Rydzowi.

Marszałek Prystor rewizytował marszałka Sławka.

SPRAWA ORDYNACJI WYBORCZEJ.

W czwartek (23 b. m.) obradowało w Sejmie kilka komisji. Do późnego wieczora przeciągnęły się obrady komisji

specjalnej dla spraw ordynacji wyborczej do miast. Odbyto dyskusję szczegółową na ilość mandatów, nad sposobem głosowania oraz nad proporcjonalnością.

Przyjęto zasadę, w myśl projektu rządowego zasadę zgłaszania list kandydatów, co nie przesądza, że wyborca głosuje na nazwiska kandydatów, a nie na listę en bloc.

Dyskusja toczy się dalej.

Za każdą modlitwę — 500 dolarów

Najlepiej opłacany duchowny na świecie

WASZYNGTON. — Zaden chyba duchowny na świecie nie jest tak wysoko opłacany za spełnianie swych funkcji religijnych, jak kapelan senatu Stanów Zjednoczonych, Rev. Phillips.

Funkcje te polegają na odmówieniu modlitwy przy otwarciu

sesji zwyczajnej lub nadzwyczajnej.

Za pracę tę otrzymuje on — 1.680 dolarów rocznego wynagrodzenia. W b.r. Rev. Phillips modlił takich, trwających zaledwie kilka minut, odmówił trzy, czyli że za każdą modlitwę otrzymywał po 560 dolarów.

Nieustępliwe stanowisko Niemców

w sprawach narodowościowych w Czechosłowacji

PRAGA. Ogłoszono następujący komunikat urzędowy:

Przed południem doszło pod przewodnictwem premiera do informacyjnego spotkania członków komitetu politycznego rady ministrów z upoważnionymi przedstawicielami stronnictwa sudecko-niemieckiego.

Przedstawiciele stronnictwa niemiecko-sudeckiego informowali ministrów o swoich poglądach na załatwienie stosunków narodowościowych i złożyli im szczegółowe wyjaśnienia co do postulatów, wysuniętych przez stronnictwo sudecko-niemieckie wobec rządu.

Jak twierdzą w kołach politycznych stanowisko Niemców ma być nieustępliwe. Oświad-

czyli oni, że postulat autonomii terytorialnej stanowi minimum od którego nie odstąpią.

Wysunęli oni również rzeko-

mo żądanie oddania w ręce Niemców uzdrowisk państwowych, jak Jachymów (Joachimstal) i inne.

Gwałtowny przybór wód na Dalekim Wschodzie

SZANGHAJ. Po mieście krążą pogłoski, że w związku z postępującą naprzód ofensywą japońską, Chińczycy zamierzają również zerwać tamy na rzece Jangtse, ażeby definitywnie powstrzymać pochód wojsk japońskich.

ANKING. Rzeka Jangtse znacznie przybrała wskutek rzęsistych deszczów, które padają od trzech tygodni nieustannie. Fale rzeki zalały już wysepki znajdujące się o 50 km w górę rzeki od Ankingu.

14 gospodarstw pastwą pożaru Straty wynoszą 100.000 zł.

RADOM. We wsi Dąbrówka Podlężna pod Radomem wybuchł groźny pożar, którego pastwą padło 14 gospodarstw wraz z inwentarzem żywym i martwym. Straty wynoszą przeszło 100.000 zł.

Pożar wybuchł z nieustalonej do-

tychczas przyczyny i z powodu silnej wichury strawił prawie połowę wsi.

Również we wsi Brudnów pod Radomem pożar strawił 4 zagrody. Straty wynoszą 22 tys. zł. Przyczyna pożaru nieustalona.

Straszliwe zderzenie samolotów Trzech lotników poniosło śmierć

PRAGA. W czwartek po południu w willowej dzielnicy Pragi, Hrzenbenki, w pobliżu stadionu sokolskiego wydarzyła się straszna katastrofa lotnicza.

Podczas ćwiczeń kilkudziesięciu samolotów trzy samoloty zderzyły się w powietrzu i

wszystkie trzy runęły na ziemię. Z pilotów uratował się przy pomocy spadochronu tylko jeden, który wylądował szczęśliwie w ogrodzie jednej z willi. Samolot spłonął.

Drugi pilot również wyskoczył z samolotu, lecz spadochron nie otworzył się i lotnik

spadł na ulicę, zabijając się na miejscu. Trzeci pilot nie zdążył wyskoczyć i spadł do ogrodu willi dyrektora czesko-słowackiego biura prasowego, Twaruzka.

Na miejscu wypadku zgromadziły się tysiączne tłumy.

PEŁNA TABELA LOTERII

Pierwsza klasa -- 3-ci dzień ciagnienia

I i II ciagnienie

GŁÓWNE WYGRANE

Stata dzenna wygrana zł. 5000 padła na nr. 11132

Zł. 10.000 na nr. 7981

Zł. 5.000 na nr. 68768 138793

Zł. 3.000 na nr. 20364 64656 91583 114741

Zł. 1.000 na nr. 1241 10819 34292 134374

Wygrane po zł 125

4 183 295 511 638 1908 89 2333 740 74

3181 375 89 4027 5147 302 655 941 6603

793 955 7122 418 803 8255 9055 181

10704 11258 492 612 12535 13335 695

14425 783 800 921 25 55 61 15391 897

16472 548 743 17059 114 18225 481 19447

20186 208 21243 300 583 22238 656 23526

281 24115 803 58 75 25159 395 26335 89

27451 28759 29315 449 523

30279 453 31700 32248 336 805 987

33222 42 680 834 920 34214 449 928 25010

605 60 768 36367 99 474 816 37061 277 98

324 434

46300 861 35239 89 583

46088 240 775 41410 53 42147 320 640

53406 77 44177 312 567 77 859 92 45273

596 733 991 46195 341 47536 792 48260

645 770 49253 329

51376 450 52752 53421 954 54531 941

37 86 55423 49 975 57313 528 716 58131

259 59162 946

60700 62275 415 63037 515 64317 900

30 65053 183 66345 513 973 67745 98 68422

25 531 647 877 69210 558

70159 540 60 851 71669 72194 73294 562

74086 75147

77332 886 942 78588 79215 635

80110 537 601 770 81057 511 82369 98

823 36 889 84075 767 73 88 83659 87264

927 88197 295 418 789 828 89520 739

90144 91565 814 92210 614 37 95 94788

95233 303 96252 395 97103 421 784 804

98113 514 847 99397

100349 101442 980 104222 525 105658 891

105602 107226 429 108565 109264 834

110030 48 430 890 112021 147 910 113653

21. 500 na nr. 4637 7758 19674 44068 45875

72900 138746 141774 146728

21. 250 na nr. 1256 12204 14451 17155 21622

22551 26434 27444 27965 40991 50482 60751 72850

78498 78895 83198 83394 88498 91712 106756

109087 111179 114172 131979 136457 137669 139662

14370 152996 153280 154777

114172 116710 117777 118146 856 119590

121049 406 122604 99 23449 21399 651

890 125776 803 127355 898 128435 59

129038 102 725 65 74

130081 580 131387 132428 133041 532

134087 99 273 136050 137145 89 138205

541 139000 4201

141431 751 142011 143003 81 144583 807

145167 421 697 841 147789 812 65 18696

149311 905

151091 381 438 820

15279 154573 712 155505 159224

Wygrane po zł 62.50

24 96 253 353 95 423 99 666 91 973 1025

239 306 537 2039 41 145 66 260 328

739 3063 76 93 272 321 95 561 655 73 712

820 4196 272 357 431 69 651 705 98 937

3159 809 967 79 6008 43 100 53 439 635

716 993 44 64 7183 280 394 428 953 8352

72 590 700 9120 236 365 541 68 96 710 26

907 61

10056 89 216 34 498 948 11008 361 70 572

629 877 12313 22 405 19 997 13224 327 77

639 806 913 82 14319 84 445 79 506 624

15229 32 76 347 405 662 90 702 13 16 825

16213 77 341 681 17490 562 813 18066 76

77 269 517 601 864 19122 226 416 554 67

949

20262 330 82 91 526 684 706 889 900

21046 105 245 26305 405 67 637 787 23362

24312 40 67 79 707 803 89 38 25124 217 31

74 317 59 317 82 26170 253 67 839 78 933

75 27141 42 207 13 910 28147 242 471 708

878 29063 275 729 813 93 926

30170 256 67 548 75 602 85 937 31136 474

560 706 57 92 824 32183 99 214 377 403

33375 496 605 54 77 902 34387 414 35219

369 805 67 936 36033 372 472 546 698 832

913 37197 93 214 509 42 657

28036 49 794 3 11 47 39096 124 240 318 420

730 821

40043 54 74 97 675 842 49 41081 330

555 805 89 42036 113 291 550 71 929 43

43020 27 45 490 532 225 792 849 83 86

44035 42 838 46 77 45098 194 434 46052 53

290 359 435 75 526 806 23 971 55 47159

331 724 860 48031 461 83 507 692 737 38

800 936 65 49037 209 362 477 84 97 831

582

50695 780 923 77 51007 152 374 83 578

984 52250 67 318 798 833 53028 103 83

516 57 619 732 54143 304 469 519 622 30

64 55169 442 734 834 56053 91 240 444

75 541 56 701 27 943 81 57250 51 81 467

69 572 97 60 905 58724 59599

60077 143 46 223 35 44 309 490 96 544

614 707 801 924 61031 62144 80 364 67 882

680 63119 318 62 487 535 58 83 851 999

74182 327 611 846 998 65392 491 996 6169

222 43 553 735 881 908 64 65 67198 21

550 62 663 727 74 77 813 944 68006 104

20 655 985 94 97 69029 460

70154 546 677 71129 54 252 500 725 812

924 67 72023 535 73078 151 415 558 643

56 961 745 19 695 756 75058 207 66 73

459 595 850

76099 421 45 629 77324 402 40 512 716

79029 158 212 345 519 61 617 854 923

80075 484 859 81130 395 723 95 565 91

82613 718 83014 75 145 294 656 76 814 46

70 84020 118 76 631 86 85032 234 453 822

895 982 85174 325 416 556 851 985 87058

275 342 435 870 88147 73 428 721 937 89073

92 158 254 95 423 502 95 694 821

90207 10 15 36 422 549 777 820 905 91772

854 92032 489 847 929 84 93161 73 396 527

55 601 88 935 94121 76 233 30 98 409 55

5 879 627 815 95201 770 812 968 96138 91

552 77 958 97232 377 470 534 93 621 98290

305 49 845 986 99044 58 171 256 312 456

80 517 705

100104 271 789 978 101192 222 26 428

304 743 77 102469 70 567 691 735 103198

316 514 619 879 104074 167 94 233 378 476

537 915 82 97 105120 305 21 897 958 105742

47 883 913 23 107096 270 531 790 989

108287 304 109069 75 207 500 684 710 99

98 937

110507 75 99 111606 941 112127 48 318

444 113035 104 251 383 474 613 41

114110 639 63 786 115092 172 350 430 587

701 114012 759 82 821 117087 513 714

118050 127 431 51 748 110284 886 784

827

120183 8 453 783 121018 208 500 64 615

877 122251 370 123174 606 36 835 124029

87 253 449 842 125455 519 126170 233 83

594 770 127023 19 896 128231 81 438 539

615 841 129246 353 527

130102 56 87 382 487 847 87 131155

536 641 779 923 39 132380 540 702 77

133078 638 566 134041 256 361 135014

120 358 400 865 136173 799 96 872 137082

420 55 619 749 138265 97 366 138031 235

372 478

140013 54 220 339 357 141993 565

83 624 769 948 67 142116 54 391 403 53

143020 70 123 214 315 566 869 951 144306

66 678 92 900 75 145251 779 847 946

146015 61 448 87 92 859 956 93 147397

798 842 3 79 931 75 148032 105 271 372

647 149015 312 543 70 625 70 850

150102 16 498 560 151134 40 85 99 456

543 604 66

152276 482 601 747 55 153642 847 154226 155206

301 5 67 648 714 156025 62 238 81 519 93 638

836 69 157074 158029 307 18 66 965 159090 465

934

III ciagnienie

Wygrane po zł 125

1449 899 2204 373 425 708 19 805 929

3324 5085 196 947 6132 948 7323 8264 9217

10876 985 87 11341 12516 13263 736

17057 18459 19388 22627 22635 276 23214 966 25058 850

26768 916 82149 29305

31504 982 32103 232

Wesoły Kacik

Romans na lotnisku

— Przestałem wierzyć w miłość! — powiedział z goryczą w głosie pan Michał. — A szczególnie w miłość, która zrodziła się na lotnisku.

Spędzałem urlop w Kozich Kupkach.

I zakochałem się.

Ona — na imię miała Stenia. Mieszkała z matką w sąsiedniej willi.

Po tygodniu znajomości wyznałem jej miłość.

— Kocham panią nad życie! — powiedziałem. — Pani albo żadna!

Zarumieniała się ze wzruszenia.

— Ja... ja... — szepnęła — domyślałam się... Pan pewno dużo myślał o mnie po nocach!...

— O tak!...

— Ach... Więc dlatego nie mogłam w ostatnich dniach zmrużyć oka. Coś mnie ciągnęło do pana... Coś mi nie dawało spać...

— O najdroższa! — załkałem ze szczęścia. — To „coś” to miłość!!

Spuściła zawstydzona oczy.

— Nie wiem... Ale coś... jakaś siła pcha mnie w nocy do pana...

Nogi się pode mną ugięły ze wzruszenia.

— Panno Steniu!... Steniu! Nie trzeba walczyć z uczuciem! Nie trzeba! To jest silniejsze od nas! Jeśli cię, „coś” pcha w moją stronę, to nie zwalczaj tego! Nocuj u mnie! Odzyskasz spokój.

Stenia spojrzała na mnie z wyrzutem.

— Pan mnie źle zrozumiał! Jestem uczciwą dziewczyną! Czuję potrzebę bliskości pana! Ale nocować w jednym pokoju z mężczyzną?! Nigdy!

Padłem przed nią z zachwytem na kolana. Jaka niewinność, jaka czystość duszy! I jak ona to pięknie powiedziała: „Czuję potrzebę bliskości pana. Coś mnie pcha do pana”...

— Steniu! — zawołałem. — Oddam ci mój pokój! Spij w moim pokoju! A ja, jak pies, będę czuwał pod drzwiami. Będę nocował na dworze, ale w bliskości ciebie...

Po długich namowach zgodziła się.

Noc w noc wykradała się z domu i spała u mnie. Drzwi za mykała na klucz.

A ja z miłością i nadzieją w sercu czuwałem pod gołym niebem.

Pewnego wieczoru przechodząc obok sąsiedniej willi, w której mieszkała moja ukochana, usłyszałem rozmowę dwóch kobiet.

— Wie pani? W sąsiedniej willi jakiś wariat mieszka. Pokój ma elegancki i po całych nocach na dworze siedzi.

— To nie wariat — odpowiedział drugi głos. — Tylko nie ma gdzie spać.

Przyszedłem się za płotem i słucham z zapartym oddechem.

— Bo, uważa pani — tłumaczył ten sam głos — on mojej córce pokój na noc odstępuje. Uczynny jakiś facet. W naszym mieszkaniu takie pluskwy, że dziewczyna oka nie mogła zmrużyć. A u niego czyściutko.

O mało co nie zemdlełem.

Więc to „coś”, które wyganiało Stenię z mieszkania i pchało do mnie, to nie była miłość.

To „coś”, to były... pluskwy.

Napoleon Sadek.

Ujęcie szpiega niemieckiego w Kanadzie

Był on w kontakcie z agentami „pracującymi” w St. Zjednoczonych

OTTAWA. Wbrew zaprzeczeniu złożonemu przez policję potwierdza się, że w zakładach samolotowych w Montreal wykryto szpiega, jak przypuszczają narodowości niemieckiej.

Minister obrony krajowej Mackenzie odmówił wszelkich wyjaśnień w parlamencie, zaznaczając jedynie, że interesy państwa będą zabezpieczone. Nie wiadomo, czy wykryty szpieg działał w porozumieniu z agentami, zatrzymanymi ostatnio w Stanach Zjednoczonych, i jakolwiek w kołach rządowych mó-

wi się, że policja kanadyjska po zostawała ostatnio w kontakcie z policją amerykańską.

Koła rządowe twierdzą, że przedmiotem zainteresowań szpiega był prawdopodobnie

nie sekret fabrykacji, lecz zdolność produkcyjna zakładów kanadyjskich na wypadek wojny.

173 marynarzy przed sądem za udział w zamachu

RIO DE JANEIRO. W porównaniu z ubiegłym tygodniem skończył się pierwszy proces przeciw 173 marynarzom, oraz kilku oficerom marynarki, którzy

brali udział w zamachu na rząd prez. Vargas.

Wśród oskarżonych znajdował się także osławiony por. Hasselman, z którego dla zmy-

lenia poszlak starano się zrobić wodza rewolty. Wyroki zapadły w przeciągu 24 godzin od rozpoczęcia procesu.

Najwyższy wymiar kary do stał por. Hasselman, dwa lata osiem miesięcy, najniższy jeden ze strzelców marynarki — miesiąc więzienia.

Dalsze procesy odbędą się w miarę zakończenia dochodzeń.

Pierwszy proces minął bez większego wrażenia, gdyż opinia publiczna Brazylii była pochłonięta meczami drużyny brazylijskiej o mistrzostwo świata.

Mobilizacja gospodarcza w Japonii

wskutek długotrwałej wojny z Chinami

TOKIO. Agencja Domei donosi: Wczoraj wieczorem po zakończeniu posiedzenia rady ministrów, na którym uchwalono ogłoszenie mobilizacji gospodarczej kraju, ogłoszono komunikat, z którego wynika, że pomimo pomyślnych rezultatów, osiągniętych dotychczas w Chinach, należy liczyć się z możli-

wością długotrwałości konfliktu.

Rada ministrów przysłała wobec tego do przekonania, iż naczelnym zadaniem jest zaopatrzenie w żywność i materiał wojenny wojsk walczących w Chinach.

Zadanie to może być wypeł-

nione jedynie przy przeprowadzeniu ścisłej kontroli gospodarczej wewnątrz kraju.

Rozstrzelanie generała za oddanie miasta nieprzyjacielowi

TOKIO. Generałowie armii chińskiej: Li-Tsun-Dien, b. do

wódca „5-go rejonu frontu” oraz Jen-Tsün-Czan, dowódca 171-ej dywizji, oddani zostali pod sąd polowy za wycofanie się bez rozkazu sztabu z m. Su-chau.

Generał Lun-Ho-Hun, dowódca 88-ej wyborowej dywizji, został rozstrzelany za oddanie Lanfengu.

Śmiertelna eksplozja w szybie

MEKSYK. W miejscowości Hobbs nastąpiła eksplozja w czasie wiercenia szybu naftowego. 9 robotników zostało zabitych.

Zwłoki ofiar są do tego stopnia zniekształcone, że identyfikacja jest niemożliwa.

Plan „czterolatki” w Niemczech

przewiduje powszechny, przejściowy obowiązek pracy kobiet i mężczyzn

BERLIN. Marszałek Rzeszy Goering, jako pełnomocnik kanclerza Hitlera do przeprowadzenia planu czteroletniego, wydał dekret wchodzący w życie z dniem 1 lipca b. r. normujący zagadnienia dopływu rąk robotniczych dla wykonania zadań określonych planem czteroletnim.

Dekret stwarza ponadto pod-

stawy do przeprowadzenia powszechnego przejściowego obowiązku pracy dla wszystkich zdolnych fizycznie mężczyzn i kobiet.

SILNA FLOTA WOJENNA NA MORZU — TO POKÓJ I BEZPIECZENSTWO KRAJU!

PRZY CIERPIENIACH

watrobę, żołądka, kiszek, nerek lub pęcherza stosuje się SOK

ŚWIĘTOJĄNSKIEGO ZIELA magistra EDWARDA GOBIECA

Sprzedaż apteki i drogerie. Skład główny, Warszawa, Miodowa 14.

Rośnie liczba ofiar krwawych walk w Palestynie

JEROZOLIMA. Nie mając końca niepokoje i tarcia w Palestynie spowodowały w czwartek wieczorem na terytorium położonym pomiędzy Jafą i Tel Awiem ponowne o-

fiary, w tej liczbie 2 zabitych i 10 rannych.

Podczas wymiany strzałów, jaka odbyła się pomiędzy Żydami i Arabami, zastrzelono 2 Arabów i zraniono trzy osoby na rodowości żydowskiej oraz 7 osób narodowości arabskiej. Jeden z rannych Żydów znajduje się bez nadziei życia w szpitalu. Stan trzech z pomiędzy 7 rannych Arabów jest bardzo groźny.

Pięcioraczki w filmie

MONTREAL. Pięcioraczki kanadyjskie rozpoczęły nakręcanie filmu „Five of a Kind”.

Praca połączona z zabawą i zjadaniem lakości podoba się im w najwyższym stopniu, tak, że film ten pozwoli milionom osób zobaczyć dzieci te takimi, jakie są w codziennym życiu.

POMADKI DO UST SZACHA

gwarantujemy piękny i pomysłowy ust.

Wyrabiane w naturalnych odcieniach

J. SZACHA

Warszawa

RADIO

WARSZAWA I. (Raszyn)
SOBOTA, 25. VI. 1938 r.

6.15 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze” 6.20 Muzyka (płyty) 6.45 Gimnastyka 7.00 Dziennik poranny 7.15 Muzyka poranna 8.00 — 11.00 Przerwa 11.00 Audycja dla poborowych 11.20 Płyty 12.05 Audycja południowa 13.00 — 15.15 Przerwa 15.15 Teatr Wyobraźni (dla dzieci) 15.45 Wiadomości gospodarcze 16.00 „Mikrofon wśród gwiazd” 16.45 „C.O.P.” — reпортаż 17.00 Muzyka taneczna 18.10 Koncert chórów nagrodzonych na Radościowym Konkursie Chórów Regionalnych 18.45 „Wolny w poezji” 19.25 Pogadanka aktualna 19.35 Trio Lisowskich 20.00 Audycja dla Polaków za granicą 20.45 Dziennik wieczor. 20.55 Pogadanka aktualna 21.00 Audycja dla wsi 21.10 „A w sobotę wesoło” — koncert 21.50 Wiadomości sportowe 22.00 „Godzina niespodzianek”.

WARSZAWA II. (Mokotów)

13.00 Piosenki Józefiny Baker i rewiellersów amerykańskich (płyty) 13.25 Pieśni polskie 14.00 Koncert rozrywkowy (płyty) 15.00 Wiadomości sportowe 15.05 1.000 taktów muzyki 16.00 — 17.00 Przerwa 17.00 Pogadanka gospodarcza 17.15 Gra Misza Elman (skrzące) 18.10 Muzyka taneczna (płyty) 19.00 — 22.00 Przerwa 22.00 Koncert dawnej muzyki 22.50 Muzyka taneczna (płyty).

Groźny bandyta lubelski padł trupem w czasie walki z policją

Na terenie powiatu lubartowskiego w Lubelszczyźnie grasował od dłuższego już czasu gro-

źny bandyta Mieczysław Kolański. Nieuchwytny opryszek potrafił zawsze zbiec przed policją, omijając zreczenie zastawiając na siebie pułapki i drwiąc sobie z organizowanych jedna po drugiej obław.

W końcu jednak poślizgnęła mu się noga. Jeden z patroli policyjnych, dokonujących poszukiwań we wsi Wola Mieczysławowska, natknął się na zbirą — przechodzącego spokojnie przez ulicę wioski.

Na widok granatowych mundurów policjantów opryszek zorientował się błyskawicznie w sytuacji i dobywszy rewolweru z którym się nigdy nie rozstawał, zasypał przedstawicieli władzy gradem kul.

Wywiązała się obustronna strzelanina w czasie której jed-

na z kul bandyty przebiła mundur dowódcy patrolu, starszego przodownika Krzeczowski, szczęśliwym zbiegiem okoliczności nie czyniąc mu najmniejszej szkody.

Po kilku sekundach walka zakończyła się. Trafiony celnymi strzałami policjantów Kolański padł trupem na miejscu.

Ludność miejscowa przyjęła z wielkim zadowoleniem zlikwidowanie groźnego bandyty, który terroryzował ją bezlitośnie.

W chwili obecnej trwają w dalszym ciągu poszukiwania kamratów Kolańskiego, również uchwalonych opryszków: Zalewski i Kusty.

ŻADAMY KOLONII!

Z. KAMINSKA

dziewczyna do wszystkiego

niezwykłe dzieje pięknej dziewczyny na wielkowiejskim bruku

Tak prędko skończyła się moja praca! Za porządna byłam! Plakać mi się chciało i wymyślać! Jak tu ludziom można dogodzić? Nie ma na to sposobu! Wróciłam do swojej gospodyni. Dałam jej trochę pieniędzy z tego, co otrzymałam i... poszłam następnego dnia znów na Jasną...

Naturalnie nie chodziłam na róg Nowego Świata, żeby czasem nie spotkać pana Andrzeja. Raz mi się udało przemówić do jego uczciwości, ale drugi raz mogło się nie udać.

Dreczę mi jednak nieznośnie myśl: „co będzie, kiedy się skończy pieniądze, jakie miałam. Starałam się żyć bardzo oszczędnie i ciągle miałam nadzieję, że nie dziś, to jutro, a muszę znaleźć miejsce. Wracałam wcześniej do domu, żeby nie spotkać się też z panem Michałem. Wołałam go nie widzieć, nie wysłuchiwać jego pretensji i gróźb. Nie na wiele się to zdało!

Któregoś wieczoru, była chyba ósma, czy niewiele po ósmej, przyszła do mnie dozorczyńca i wywołała mnie, że ktoś na mnie czeka przed bramą, bo nie wie, czy może przyjść do mieszkania. Nie chciałam iść, ale mnie przekonywała, że jakiś porządny człowiek, że koniecznie musi się ze mną rozmówić w ważnej sprawie.

Nikt inny, tylko Gacek! — pomyślałam. Nie poszłam. Wtedy on przyszedł do mnie. Pan Andrzej! Przywitał się grzecznie i zapytał, co się ze mną dzieje, dlaczego się nie pokazuję?

— Miałam pracę — mówię. — Myślałam, że się pani na mnie pogrywała. I tak mnie korciło, żeby wpaść do pani dowiedzieć się.

Pogadał o niczym jeszcze parę minut. — Muszę jechać dalej — zaczął się w końcu żegnać. — Czy mogę jeszcze do pani przyjechać kiedyś?

— Nie wiem, czy mnie pan zastanie w domu.

Może nareszcie dostanę pracę.

Widziałam, że jednak jakoś nie bardzo ma ochotę odejść. Moja gospodyni wyszła z mieszkania, pewnie na rajce z sąsiadkami. Byliśmy sami.

— Niech pan lepiej idzie — powiedziałam do niego — Nie trzeba, żeby pan do mnie przychodził, bo zaraz wezmę mnie na języki i zacząć mnie palcami wytykać, że mężczyzna przyjmuję. Ludziom wiele nie potrzeba.

— E, tak źle znowu nie będzie... Bo właściwie chciałem pomówić z panią o jednej sprawie... Czy pani zna Kitusia?

— Kogo? — aż mnie mrówki przeszły po plecach.

— Kitusia... Niejakiego Sterczyńskiego?

— Ale o co chodzi?

— Chce, żeby pani koniecznie przyszła do niego na widzenie.

— Na jakie widzenie?

— W więzieniu siedzi.

— A cóż mnie to obchodzi?

— Niech pani lepiej idzie! Jest tu cała ferajna. Będą pani dokuczali. Trzeba będzie coś z tym zrobić.

— Kto będzie mi dokuczał? Z czym trzeba będzie coś zrobić? Cóż mnie obchodzi Sterczyński?

— Ja dobrze nie wiem. Ale to kazali mi pani

Próbnik od **BOLU GŁOWY**
DLA DOROSŁYCH ZE ZN. FABR.
KOWALSKINA
stosuje się również
PRZY PRZEZIĘBIENIU, GRYPIE i KATARZE

powiedzieć. Z takimi lepiej nie zadzierać. Niech pani pójdzie do tego kelnera, co to wtedy z panią rozmawiał i on pani wszystko wyjaśni.

— Pan z nim rozmawiał?

— Owszem. Ja tam czasem wpadam. Nie dopytywałem się wcale, ale on sam zaczął do mnie gadać.

— I cóż ten złodziej panu nagadał?

— Wiele nie powiedział... Ja właściwie nie mogę nic na panią powiedzieć... Dziwiłem się...

— Czemu się pan dziwił? — dopytywałam się, sama już przejęta tymi półsłówkami i zachowaniem się pana Andrzeja.

— Jakoś mi się w głowie nie może pomieścić, żeby pani należała do ferajny...

— Do jakiej ferajny? Co to jest?

— Mnie to nie obchodzi... Nic mi do tego. — Przez sympatię tylko mówię do pani. Pani wie, co to ferajna? No taka paczka szemranych facetów, jakby spółka. Ja dla pani jestem życzliwy... Pani podobna mi się. Naprawdę. I przez życzliwość chciałem panią ostrzec. Jak kto już trzyma z nimi, to musi trzymać sztafę dalej.

— Co mam trzymać?

— Sztafę. Niby przyjaźń.

— Ale ja ciągle nie rozumiem, czego oni chcą ode mnie? Mam na myśli Gacka, tego kelnera i Sterczyńskiego. Szkoda, że obydwoj nie siedzą w więzieniu, kiedy tacy serdeczni przyjaciele! Chodzili razem kraść, przydałoby im się razem odpokutować za złodziejstwa.

— A skąd pani wie, że chodzili razem kraść?

— Przy mnie okradli mieszkanie, gdzie służyłem. Jeszcze mnie ten Sterczyński uwalił za to, że broniłem cudzego, a potem chciał mnie zrobić do więzienia, że niby byłem ich spółniczką. Nie wiem też, jak tam było na wsi, w Lidku dokąd mnie państwo zabrali. Podpalili wtedy dom i głowy bym nie dała, czy to nie ich sprawka!

Pan Andrzej zaczął się bardzo pilnie dopytywać, gdzie to było, kiedy i jak.

Nie miałam co ukrywać, powiedziałam.

— I jeszcze takie lotry nie wiadomo skąd i po co chcą mi rozkazywać, żebym na widzenia chodziła! Ani mi się śni!

— Może tu chodzi o tego fryzjera Kusprzaka?

— Czy ja wiem? Skąd się do tego wszystkiego przyplątał Sterczyński? Dopiero teraz dowiedziałam się, że jest aresztowany w tej właśnie sprawie. Myślałam, że go nawet nie ma w Polsce, bo był we Francji i, że go tamtejsi zatrzymali.

(Dalszy ciąg jutro)

Śmierć doktora Wu

Tajemnice wywiadu japońskiego

Czen-Fu wysłał list do właściciela kabaretu „Pod zielonym baldachem”, prosząc, aby go odwiedził w ważnej sprawie. Właściciel kabaretu natychmiast zgłosił się do niego i zapytał Czen-Fu, czym może mu służyć.

6.

Czen-Fu jeszcze nie wytrzymał po wczorajszym ujojeniu. Jeszcze ciągle widział przed oczyma nagą tancerkę. Po raz pierwszy kobieta wywarła na nim tak piorunujące wrażenie. Chciał, aby piękna tancerka od wiedziała go. Zakomunikował o tym właścicielowi kabaretu, dodając:

— Jestem gotów zapłacić jej za to tyle, ile będzie żądała.

— Dobrze, — zgodził się właściciel kabaretu, ale ja również musiałbym przy tym zarobić.

— Oczywiście, to się rozumie — odparł Czen-Fu, kładąc na stół paczkę banknotów. Oto zaliczka dla pana.

Po dwóch godzinach goniec przyniósł Czen-Fu list od właściciela kabaretu, w którym ten donosił, że tancerka zgadza się odwiedzić bogatego przedsiębiorcę okrętowego. Była ona bardzo zadowolona z tego zaproszenia i oświadczyła, że odwiedzi Czen-Fu punktualnie o północy, jak tylko skończy występ w kabarecie.

Czen-Fu tańczył z radości. Wzwał całą służbę i kazał wyperfumować wszystkie pokoje i ozdobić je kwiatami.

— Mój pokój, w którym odpoczywam zazwyczaj, musi kąpać się w kwiatach — zawołał. Służba zabrała się gorliwie do pracy i po kilku godzinach mieszkanie przybrało taki wygląd, jak tego sobie życzył Czen-Fu. Oszałamiający zapach perfum, zmieszany z odurzającą wonią kwiatów, unosił się w po-

wietrze. Wszystkie pokoje do słowne kąpały się w różach i liliach. Przed północą Czen-Fu nałożył jedwabną pidżamę, przetykaną złotem i czekał na przybycie tancerki.

Zegar wybił dwunastą. Czen-Fu zadrżał. Z niecierpliwością patrzył na drzwi, przez które służący miał wprowadzić Hong Kai. Ale tancerka nie zjawiała się. Mimo, że obiecała, iż przyjdzie punktualnie, nie pokazywała się.

Minęła godzina, dwie i tancerki wciąż jeszcze nie było. Czen-Fu drżał z podniecenia. Co kilka chwil zrywał się ze stosu poduszek, dobiegał do okna, aby się przekonać, czy tancerka nie nadchodzi, lub też wzywał służbę, pytając się, czy jeszcze nie przybyła.

Było już daleko po północy, gdy tancerka zjawiała się w mieszkaniu opasłego Chińczyka. Z opuszczoną głową i smutną twarzą przekroczyła próg jego pokoju.

— Dlaczego pani jest tak smutna? Co się stało? — zapytał Czen-Fu głosem pełnym czułości.

— Głupstwo, nie warto o tym mówić — machnęła ręką tancerka. Nie mogę jeszcze ochłonąć ze wzburzenia, w jakie wprowadziła mnie bezczelność tego doktora Wu. Gdy po skończonych występach zamierzalam udać się do pana, brutalnie zatrzymał mnie siłą i powiedział, że nie pozwoli mi odejść, że muszę w jego towarzystwie spędzić noc. Ze wstrętem odrzuciłam jego propozycję i oświadczyłam, że idę do domu.

— „Dlaczego pani mnie oszukuje — odparł na to doktor Wu — wiem dobrze, że nie i-

dzie pani do domu, że zamierza pani odwiedzić Czen-Fu. Dla czego mam być gorszy od tej starej małpy, jestem przecież młodszy od niego?...”

— Mam do pana wielki żal, że opowiedział pan temu doktorowi, iż mam pana odwiedzić — ciągnęła dalej tancerka. — Przecież pan mnie skompromitował. Nigdy nie przypuszczałam, że pan, mężczyzna wywierający wrażenie dżentelmena, będzie opowiadał przyjacielowi, kto pan na odwiedzi. Mam do pana z tego powodu wielki żal.

Wzburzony Czen-Fu zerwał się z miejsca jak oparzony.

— Co? Ja opowiedziałem do ktorowi Wu, że pani ma mnie odwiedzić? — powtórzył Chińczyk, jak gdyby nie dowierzał własnym uszom. — Przysięgam pani, że dzisiaj nie widziałem doktora Wu. W jaki więc sposób mogłem mu o tym opowiedzieć. W jaki w ogóle sposób dowiedział się, że pani ma być u mnie? Przecież nikt poza właścicielem kabaretu nie wiedział, że zaprosiłem panią do siebie. Nie przypuszczam, aby opowiedział mu o tym właściciel kabaretu.

Tancerka jednak po raz drugi oświadczyła, że doktor Wu wiedział, o tym, iż ma ona odwiedzić Czen-Fu, a zarazem dziwiła się, że przedsiębiorca okrętowy przebywa w towarzystwie tak fałszywego człowieka jakim jest doktor Wu.

— Nie zdaje sobie pan wprost sprawy, o czym on mówił — w dalszym ciągu opowiadała tancerka, obnażając rzekomo mimowoli kolana. — Straszne rzeczy, mówię panu. Przebywałem w towarzystwie japońskiego oficera i rozmawiał z nim o polityce. Nie znam się na tych rzeczach, słyszałam tylko jak kilka razy wymieniano nazwisko pana. Obili mi się poza tym o uszy takie słowa, jak „powstanie chińskie”, „agenci

marszałka Czan-Kai-Szeka”, „broń”, „transport” i znów pana nazwisko. Japończyk przy tym potrzasał głową, jak gdyby się dziwił temu i w końcu oświadczył:

— A więc tak, toby przypuszczał, że ten Czan-Fu jest aż takim przebiegłym ptaszkiem.

— Straszny człowiekiem musi być ten doktor Wu. Od razu wzbudził we mnie wstręt.

Opowiadając to Hong-Kai po woli, niby bezwiednie, obnażała coraz to inną część ciała.

Słowa jej wywarły wstrząsające wrażenie na bogatym Chińczyku. Nie wiedział co ma przed tym robić, czy patrzeć na jej wspaniałe ciało, czy zastanawiać się nad konsekwencjami po dlego czynu doktora Wu. Strach jednak wziął górę.

Z wielkiego przerażenia pot wystąpił mu na czoło i Czen-Fu doszedł do wniosku, że jest zgubiony. Nie ulegało już obecnie dla niego żadnej wątpliwości, że doktor Wu jest prowokatorem, sprzedawczykiem, który służy Japończykom. Obecnie Japończycy wiedzą o całym transporcie broni i głowa Czen-Fu była wystawiona na wielkie niebezpieczeństwo.

Ale Czen-Fu nie mógł długo myśleć o tych sprawach. Tancerka bowiem uwodzieliście się do niego uśmiechała i tuliła do niego. Oczy Chińczyka zasnuły się mgłą, miał wrażenie, że pali opium....

Nagle rozległo się głośnie pukanie do drzwi. Zaledwie Czen-Fu zdołał ukryć tancerkę za kotarę, gdy na progu ukazał się dr. Wu.

— Otrzymałem przed chwilą twój liścik — rzekł zdumione mu i wścieklemu kupcowi, — w którym piszesz, bym zjawił się natychmiast w pilnej sprawie.

— Ja? Do ciebie? Liścik... — zaczął mamrotać Czen-Fu, i na gle powziął podejrzenie. — Oto

dr. Wu pragnie mu przeszkodzić w spędzeniu miłych chwil z uroczą tancerką i wymyślił jakiś urojony liścik.

— Zadnego listu nie pisałem — odparł gniewnym głosem. — Proszę natychmiast opuścić mój dom. Oznajmiam ci, że zrywam z tobą w ogóle wszelkie stosunki prywatne i handlowe.

Statki moje nie przewiozą więcej dla ciebie, ani jednej skrzyni towaru. Dość mam twoich podejrzanych interesów. Przewożysz tajemnicze ładunki, wystawiasz czekać na setki tysięcy dolarów, a równocześnie utrzymujesz kontakt z japońskimi oficerami!... Precz, stąd!

— Czen-Fu, czyś oszalał?

— Nie, nie oszalałem, lajdaku! Myślisz, że nie wiem o tym, iż w twoich skrzyniach mieści się broń? Dla kogo kupujesz tę broń i za czyje to pieniądze, ty, biedny dr. Wu, lajdaczysz się po nocnych lokalach i napastujesz uczciwe kobiety? Precz, precz, precz!...

— Czen-Fu, nie mów głupstw. Dostaniesz jeszcze sto tys. dolarów, gdy przewieziesz mi transport do końca. A oto twój list!...

W tej chwili od strony kotary rozległ się szmer i naraz wybuch głośniego śmiechu. Obaj Chińczycy odwrócili się oszołomieni. U drzwi wejściowych ujrzała japońskich żandarmów z rewolwerami w rękach. Na czele ich stał w cywilnym ubraniu Karaputo, obok zaś niego Hong-Kai, uroczą japońską tancerkę.

— Słyszałaś wszystko — rzekł Karaputo. — Przyszłaś się sami do winy. Brać ich!...

Powstanie w Szanghaju nie wybuchło. Następnego ranka obaj Chińczycy zawisli na szubienicy, a zadowolony Karaputo zainkasował dwadzieścia tysięcy dolarów.

KONIEC

Kalendarz dnia

SOBOTA

25
CZERWCA

Łucji p. m., Wilhelma op.
Słowiański: Wła-
stymia św.
Słońca wsch. 3.14,
zach. 20.1.
Ks. życa wsch.
1.4, zach. 17.16.

KRONIKA HISTORYCZNA:

1447 Kazimierz Jagiellończyk wstępuje na tron.

1794 Powstańcy Woytkiewicza zajmują Lipawę w Kurlandii na rzecz Polski.

1807 Spotkanie Napoleona z Aleksandrem I na Niemnie pod Tylżą i zaw. pokoju.

1848 Polacy w Berlinie tworzą „Lige Polska”.

PRZYSŁOWIA LUDOWE:

Nie ciesz się chłopie

Gdy masz siano w kopie

Kiedy je masz w stogu,

Powiedz: „Chwała Bogu”.

CIEKAWY WIADOMOŚCI:

Potężny teleskop zobaczył

można gwiazdy o odległości pięciu-

set milionów lat świetlnych od ziemi.

RADY PRAKTYCZNE:

Włosy lepiej myć zawsze w zimnej

wodzie bo to je wzmacnia.

WESOŁE DROBIAZGI:

— Jaki datek składamy wszyscy z

konieczności?

Po — datek.

Poradnia życiowa Rolfa Nelsona

Nieszczęśliwa blondynka. Cierpi Pani bardzo z powodu swego męża, ponieważ Pani bardzo go kocha. Po-
winna Pani pozwolić mu na wszystko, gdyż wiem, że w końcu wróci skruszony do Pani i dopiero wtedy pozna jej wartość. Po obecnych nieporozumieniach nastąpi szczęśliwy okres w małżeństwie Pani. Młodszy synek będzie niedomagali i radzę na niego bardzo uważać.

Maż narazie nie otrzyma awansu. Nastąpi to jednak po dłuższym okresie czasu.

Do loterii niema Pani specjalnego szczęścia. Mała wygrana może Pani jednak przyspać na udziale. Siostra może wysłać list na mój prywatny adres: Warszawa, Zielna 4/6.

Zgnębiona J. W. Przeszła Pani wiele, będąc gnębiona wiecznie przez wacochę, która rozmyślnie torturowała Panią, zazdroszcząc jej urody. Każde uczucie miłości zabijała w o-
ci Pani opowiadając o złym porwa-
dzeniu się córki, o jej złośliwości, —
która nigdy nie miała miejsca. Zdo-
łała doprowadzić do tego, że własny
Pani ojciec żywił co w rodzaju nie-
chęci do Pani, będąc pod ciągłym
wpływem macochy. Pani spotkała
młodego człowieka, który mówił jej
dużo o swojej miłości.

Zgnębiona stosunkami domowymi od-
dała mu całe serce. Ow młody czło-
wiek jest jednak w swych uczuciach
nie stały i nie jedną jeszcze pokocha
i dlatego radzę Pani nie brać zbyt
serio jego słów.

Wiem, że za lat kilka spotka Pani
na drodze swego życia osobnika, któ-
ry wynagrodzi wszystko złe, które
zaznała Pani w życiu. Czcią i praw-
dziwą miłością otaczać Panią będzie.

Rzeka, która niszczy dobytek milionów ludzi

Spienione nurty Żółtej Rzeki, rozciągającej się na przestrzeni 4500 klm., powodują powodzie

Drużga co do wielkości rzeka Chin, która liczy od źródeł do ujścia prawie 4.500 kilometrów długości, zyskała sobie smutną sławę w historii Państwa Niebieskiego, wskutek licznych zmian koryta i powodzi, które zniszczyły dobytek i życie milionów Chińczyków.

Nazwa rzeki Hoang-ho, czyli Rzeki Żółtej, pochodzi od olbrzymich ilości loessu, który niosą wody, osadzając go przy ujściu, dzięki czemu otrzy-
mało ono stałe żółte zabarwienie.

Rzeka Hoang-ho wypływa z jezior położonych w zachodniej części gór Kuen-Lun, w Tybecie, na wysokości 4.450 mtr. n.p.m. i płynąc częściowo przez jeziorną równinę, a częściowo przez suche i pustynne przestrzenie, przepływa, poczynając od Ho-kou, przez kanion loessowy długości 600 klm., wlewa-
jąc do morza Żółtego 3.250 mtr. sześciennych wody na sekun-

de. Najcharakterystyczniejszą właściwością rzeki Żółtej jest stała tendencja do zmiany ujścia, co spowodowało wylewy w latach 1868, 1869, 1872, 1874, 1889 i 1925.

Nie pomogły starannie budowane tamy i zabezpieczenia, które potężna masa wód od razu zniszczyła, aczkolwiek ich budowa była tak doskonała, że wzbudzała podziw inżynierów holenderskich, którzy, jak wiadomo, są specjalistami w dziedzinie budowania urządzeń wodnych. Hoang-ho niosi rocznie około 500 milionów m. sz. mułu i loessu, tak, że po powodziach miejscowości są w nim zagrzebane na wysokość kilku metrów.

Dla porównania warto zaznaczyć, że Mississipi w Ameryce Północnej niosi do ujścia „tylko” 212 milionów mtr. sz. mułu.

Rzeka Hoang-ho w roku 600 naszej ery wpadała do morza pod Tien-Tsinem, tworząc szeroką deltę. Raptem w roku 1194 zbieczyła na południe i wschód koło Szang-Tungu, o 500 km. od dawnego ujścia. W roku 1853, podczas powstania Tai-Pingów, została zniszczona przez wylew wielka tama pod Kai-Feng i olbrzymie masy zebranych wód rozlały się szeroko, zatapiając setki tysięcy ludzi wraz z dobytkiem.

Jest rzeczą znaną, że rzeka Hoang-ho nie została wykorzystana dla komunikacji, aczkolwiek struktura brzegów i budowa koryta nadawałyby się mogły do tego.

Na przestrzeni 3.400 km. nad brzegami Rzeki Żółtej są tylko dwa miasta, Lan-Czou i Tsi-Nan. Zato do ujścia rzeki mogą swobodnie wpływać wielkie okręty oceaniczne i tę okoliczność zamierzali wykorzystać w obecnej wojnie Japończycy, jak dotychczas bez powodzenia, gdyż Chińczycy zdecydowali się na rozpaczliwy krok w obronie własnej wolności, samorzutnie niszcząc tamy Rzeki Żółtej.

Każdorazowy wylew rzeki Hoang-ho przyczynia ciężkie straty nie tylko Chińczykom, ale i Europejczykom, właścicielom zakładów przemysłowych, które się usadowiły nad brzegiem rzeki.

Pastwą powodzi stają się za-
tym w pierwszym rzędzie fabryki francuskie, angielskie i amerykańskie, zatrudniające wyłącz-

nie robotników chińskich.

Górny bieg Hoang-ho i jej źródła przez długi czas zupełnie nie były znane, ani starożytnym Chińczykom, ani Europejczykom, którzy rzadko zaglądali w te strony.

Dopiero w 635 roku po Chrystusie podróżnik chiński Hon-Chun-Chi zapuścił się w góry Diaring-Nor i wysnuł pewne wnioski co do położenia źródeł Hoang-ho.

Faktycznym ich odkrywcą jest jednak inny chiński ba-

dacz, Liu-Yuang-Ting, który w IX wieku naszej ery odkrył je w górach Kuen-Lun. Pierwszym Europejczykiem, który podał wzmiankę o Hoang-ho, był Marco Polo, a dopiero w „Novus Atlas Siniensis”, wydany w Amsterdamie około połowy XVII wieku, opisał tę rzekę Martino Martini.

Rzekę Hoang-ho badali liczni Europejczycy; w XVII wieku jezuita ks. Andrada, a pierwszy wiarygodny opis podał Przewalski w roku 1884.

Czytajcie uważnie!

LATO A DZIECKO.

Okres letni dla zdrowia dziecka jest bardzo niebezpieczny, ze względu na wzmogłą śmiertelność, która jest wynikiem panującej biegunki. Aby się ustrzec trzeba zachowywać bezwzględnie czystość w otoczeniu i karmieniu dziecka.

Dziecko należy wynosić na powietrze i słońce. Co do czasu przebywania dziecka na samym powietrzu niema żadnych ograniczeń. Ostrożność jest tylko potrzebna — co do czasu przebywania dziecka na samym słońcu.

Począwszy od 2-go miesiąca życia, należy dziecko do słońca powoli przyzwyczajać, zaczynając od 3 do 5 minut i stopniując codziennie od 1 do 2 minut, aż do czasu, kiedy skóra wytworzy dosyć barwnika, czyli przy-
mie ciemniejsze zabarwienie. Wów-
czas dziecko może się opalać już zna-
czenie dłużej, t. zn. przebywać wprost na słońcu od 1/2 do 2 godzin bez szkody dla siebie. Skóra, nasycona barwnikiem stanowi jakby pancerz, przez który promienie słoneczne prze-
dostać się nie mogą.

Normalny ustrój człowieka wytwarza zawsze tym więcej barwnika w swojej skórze, im więcej promieni słonecznych działa na jego skórę. Stąd pochodzi ciemniejsza skóra u ras południowych, a zupełnie czarna u ras podzwrotnikowych, czyli murzynów.

Przy wystawianiu niemowlęcia na słońce, pamiętać należy, że zbyt wcześnie naswietlanie słońcem i zbyt duże dawki z samego początku mogą wywołać bolesne zapalenie skóry, które występuje czasem jako pęcherzyki,

napelnione surowiczym płynem. Główna dziecka naturalnie zawsze powinna być chroniona.

JAK WALCZYĆ Z MOŁAMI?

Mole zaczynają się legnąć w maju, z jajek zniesionych przed rokiem wylęganie trwa aż do lipca coraz nowymi partiami, a więc przez całe lato trwa niebezpieczeństwo zniszczenia garderoby. Jak walczyć z tymi szkodnikami?

Najważniejsze jest częste trzepanie i wietrzenie — wynoszenie ubrania i dywanów na słońce, gdyż mole nie znoszą słońca i zamierają. Poza tym, jeżeli mamy gwarancję szczerego zabezpieczenia ubrania w zamkniętej skrzyni lub torbie papierowej (z grubego woskowego papieru), to najlepiej jest złożyć tam futra, przysypawszy jeszcze czymś o zapachu, którego mole nie znoszą, a więc mionym pieprzem, tytoniem fajkowym, pieczkami roślinnymi, zwanej we wai bag nowcem.

Futra przed chowaniem należy dokładnie obejrzeć. Trzeba zaznaczyć, że mole nie będą się trzymały w farbowanych futrach, można ich więc nie chować do toreb, tylko często wietrzyć i zlekka wstrząsać (nie trząpać).

COS O POWIEKACH.

Często po wyteżonej pracy, czytaniu lub szyciu powieki czerwienieją i następuje obrzęk czasami nawet długotrwały. Płatki waty, smoczona w ciepłym wywarze rumianku zapobiegają temu.

Dobry jest również wywar z błotników.

DINOL — DONT

rzeczywiście najlepsza PASTA do **ZĘBÓW**

Śmiertelność wśród dzieci

z małżeństw nieślubnych większa

Dane statystyczne w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej wykazują, że każde pięćdziesiąte urodziny w Stanach Zjednoczonych Am. Północnej

pochodzą z małżeństw nieślubnych.

Prasa amerykańska, omawiając te dane podkreśla, że śmiertelność wśród dzieci, pochodzących z małżeństw nieślubnych, jest większą, jak wśród dzieci małżeństw ślubnych. Również, gdy weźmie się pod uwagę dane, dotyczące przestępstw kryminalnych, procent przestępców wśród dzieci nieślubnych jest znacznie większy, jak wśród dzieci małżeństw ślubnych.

by ci bokiem te zarobki wyszli! Obyś się w małpę zamienił! Niewiasty lubią plotkować, więc też po chwili fotograf Chwostek dowiedział się, jakimi życzeniami obsypuje go konkurencja.

Naturalnie doszło do awantury, w rezultacie której pan Chwostek stanął przed sądem.

— Jakiem sposobem — bronił się — kolega Hajdawerski może mieć klientelę, o wiele u niego każdy jeden wygląda na fotografii, jakby akurat rodzone dziecko pochował?

U mnie to całkiem insza para kaloszy.

Kiedy gość staje przed moim aparatem, to ja mu zaraz dwadzieścia groszy pokazuję.

Klejent patrzy, uśmiecha się na widok gotówki, i fotografia wychodzi, niczem lala!

Sąd skazał pana Chwostka za pobicie na 3 dni aresztu z zawieszeniem.

Na małej wokandzie...

Konkurencja zawodowa

czyli: „Sposób na klientelę”

(A. E.) Oparty o ogrodowe sztachety, stał samotnie fotograf Antoni Hajdawerski, spoglądając z zawiścią na konkurenta, który, otoczony publicznością, uwijał się jak fryga.

— Łachu zadymiony! — sy-
czał pan Antoni. — Ani jednego klienta jeszcze nie miałem. Flimonie dęty! Jakiem sposobem on tę publikę ściąga? Zebysz zdechl, łachudraju!

— Przestałbyś pan ciemnymi słowami się wyrażać — rzuciła niewiasta, spacerująca z małym chłopczykiem. — Nie słuchaj Zbyszku tego pana, bo on be-

— Sama pani jesteście bel jak mam nie kłąć, skoro jeżeli tamten patałach chleb mi odbiera? Nie pierwszy tu stałem?

— Kiedy on i tak nie słyszy zdaleka.

— Ale muszę go rugać! Bo by w przeciwnym razie zła krew mnie zalala! Kapujesz panie?

Paszol, frajerze kanciaty! Ze

Na zdjęciu — fragment zniszczenia miasta Clyde w stanie Texas, spowodowanego niszczycielskim, rozszałym tornado, podczas którego szereg osób poniosło śmierć, w zasypanych gruzami zburzonych domach.

Zagadkowa śmierć urzędnika banku

Zmarłego, leżącego w kałuży krwi, znalazła służąca

Wczoraj w godzinach rannych policja została zaalarmowana wiadomością o tajemniczym zgonie 64-letniego Józefa Rynga, kierownika działu zagranicznego Banku Polskiego, zamieszkałego przy ul. Radnej nr. 9 w Warszawie.

Do mieszkania zmarłego przybyła niezwłocznie policja, ko-

misja śledcza oraz lekarz. Służąca zmarłego, którego żona z dziećmi bawi obecnie na letnisku, zeznała, że Ryng wrócił o negdaj do domu około godziny 23-ciej.

Gdy służąca w dniu wczorajszym, jak zwykle o godzinie 8 rano chciała dać swemu chlebodawcy śniadanie, z przera-

żeniem zobaczyła, że Ryng leży bez życia w kałuży krwi na na podłodze w gabinecie. Na biurku leżał rewolwer.

Wstępne badania wykazały, że Ryng chorował na epilepsję i miał częste ataki. Bardzo możliwe, że w przystępie silnego ataku epilepsji, Ryng stracił przytomność i padając,

uderzył się głową o jakiś sprzęt, co mogło spowodować śmierć.

Oględziny rewolweru wykazały, że z broni dawno nie strzelano. W magazynie znaleziono komplet nabojęw. Służąca nie słyszała loskotu padającego ciała. Sekcja zwłok wykaże istotną przyczynę śmierci Rynga. Dalsze energiczne dochodzenie w toku.

S. p. Józef Ryng pracował w Banku Polskim od chwili jego powstania i w październiku r. b. miał przejść na emeryturę. Za długoletnią pracę na stanowisku prokurenta, przedstawił do Krzyża Zasługi.

Pobiła komornika

Do mieszkania Kazimierza Gólkiewicza w Rembertowie przyszedł sekwestrator skarbowy, aby zabrać zasekwestrowane radio.

Zona Gólkiewicza, Jadwiga, zasypała przybyłego sekwestratora i jego pomocnika, Jana Nowaka, stekiem wyzwyśk, wreszcie porwała pogrzebac i pobiła dotkliwie Nowaka, a następnie poszczuła go psem.

Krewką niewiastę pociągnięto do odpowiedzialności.

Kradzież plececi

W szkole powszechnej nr. 144 przy ul. Ptasiej 3, w Warszawie skradziono w tajemniczych okolicznościach z kancelarii szkoły pieczętki szkolne. Zawiadomiona policja wszczęła energiczne dochodzenie, celem wykrycia sprawców tajemniczej kradzieży.

Zamordowała swą nieślubną córkę

pod wpływem namów ze strony męża

Wstrząsająca zbrodnia miała miejsce w Starych Koszarach obok Bydgoszczy.

Przy ulicy Szczecińskiej 10 zamieszkuje młodzi małżonkowie Jankowscy. Jeszcze przed

poślubieniem się, Jankowski zaślubił od swej narzeczonej, by usunąć w jakikolwiek sposób swą nieślubną córeczkę, Irenę.

Ponieważ kobieta zgodziła się na to, Jankowski wziął z

nią ślub. Mimo danego przyrzeczenia Jankowska nie miała jednak z początku zamiaru dotrzymać makabrycznego zobowiązania. Na tym tle często wybuchały awantury, ofiarą których padała nieszczęśliwa dziewczynka. Jankowski bił ją i katował, tak, iż w paru wypadkach musiała wdać się w tę sprawę policja.

W ub. środę sąsiedzi Jankowskich zostali zaalarmowani głośnymi krzykami i lamentami, dochodzącymi z ich mieszkania. Po przybyciu paru osób, okazało się, iż dziewczynka leży w kałuży krwi, sączącej się z rozbitej głowy.

W czasie gdy przybyli usiłovali ratować dziecko, Jankowski oświadczył, iż upadło ono na ostry kant kuchni i zraniło się w głowę.

Ponieważ nieszczęśliwa dziewczynka nie dawała żadnego znaku życia, zawezwano lekarza, który stwierdził, iż została ona zamordowana przez straszenie główki jakimś tępym narzędziem. W trakcie przeprowadzonego dochodzenia wyszło na jaw, że zabójcami są — Jankowscy.

Na miejscu ohydnej zbrodni zebrał się olbrzymi tłum, który usiłował dokonać samosądu nad potwornymi mordercami. Przybyła policja z trudem wyrwała Jankowskich z rąk rozścieczonych sąsiadów.

Aresztowanych Jankowskich osadzono w więzieniu.

Dramatyczna scena w sądzie

Oskarżona, po wyroku, zemsta

BUDAPESZT. Dramatyczna scena miała miejsce w budapeszteńskim sądzie karnym przy zapelnionej sali sądowej. Na ławie oskarżonych znalazła się 37-letnia rozwódka Ilona Darany, która w dniu 3 lutego b. r. zabiła 31-letniego adwokata dr. Andreasa Kronsteina w jego mieszkaniu strzałami z rewolweru.

Zmarły adwokat utrzymywał dłuższą znajomość z oskarżoną i po wielu przyrzeczeniach małżeństwa wzbraniał się ją posłu-

bić, motywując to złym stanem swych interesów. W rzeczywistości jednak adwokat utrzymywał bliższe stosunki z innymi kobietami.

Sąd uznał Ilonę Darany winną przestępstwa i skazał ją na 6 lat ciężkiego więzienia. Podczas czytania wyroku oskarżona zemsta i musiała tyć wyniesiona z sali sądowej. Obrona założyła sprzeciw. Pani Darany przebywa nadal w więzieniu.

Skuty w kajdany rabuś

przeplątał rzekę i uciekł

Sąd w Kutnie skazał 23-letniego Stanisława Wiśniewskiego, groźnego rabusia i złodzieja na 3 lata więzienia. Przeprowadzany pod eskortą posterunkowego P. P. Jurczyka z sądu do więzienia, Wiśniewski, zakuty w kajdany, przepłynął

dopływ rzeki Ochni i uciekł na łaki.

Policjant przy pomocy rzechodniów zarządził poszukiwania i po upływie dwóch godzin znaleziono zuchwałego złoczyńcę, ukrytego w zbożu.

Tramwaj rozbił dorożkę

Rannych opatrzyło Pogotowie

Na ul. Królewskiej w pobliżu Pl. Marsz. Piłsudskiego w Warszawie tramwaj linii „6” zderzył się z dorożką. Wskutek zderzenia dorożka została rozbita, dorożkarz, 55-letni Andrzej Hejduk, zam. przy ul. Chmielnej nr. 128, spadł z koła, doznając dwóch ran tłuczonych głowy i ogólnych potłuczeń, jadąc zaś dorożką 57-letnia Barbara Przysiecka, wdowa po lekarzu, zam. przy ul. Mie-

dzianej nr. 8, doznała potłuczenia prawej nogi i ogólnych obrażeń.

Do rannych wezwano lekarza Pogotowia Ratunkowego, który po udzieleniu pomocy przewiózł Hejduka do szp. Dziec. Jezus, Przysiecką zaś do domu.

Powiadomiona policja wszczęła dochodzenie celem ustalenia przyczyny wypadku.

Starcie samochodu z wozem

Dwie osoby ranne

Na rogatce Grochowskiej w Warszawie, samochód ciężarowy, jadący do Warszawy, prowadzony przez kierowcę, Aleksandra Jaworskiego (Żelichów), uderzył zderzakiem w jadącą furmankę, w czasie wy-mijania.

Starcie było tak silne, że wóz nica, 56-letni Stanisław Kopyś (Wawer), oraz pomocnik

jego, 25-letni Jan Jodełka (Wawer), robotnik, spadli z furmanki na bruk. Kopyś doznał poranienia głowy, Jodełka zaś — potłuczenia głowy, twarzy i pleców. Furmanka częściowo rozbita.

Lekarz Pogotowia, po opatrunku, przewiózł Kopyśa w stanie ciężkim, do szpitala Przemienienia Pańskiego.

Wiadomości sportowe

ESTONIA POKONAŁA FINLANDIĘ W TENISIE.

TALLIN. W międzynarodowym meczu tenisowym rozegranym w Tallinie Estonia pokonała Finlandię 12:10.

KIEROWNIK DRUŻYNY WĘGERSKIEJ PODAŁ SIĘ DO DYMISJI.

BUDAPESZT. Po porażce piłkarskiej reprezentacji Węgier z Włochami w meczu finałowym o mistrzostwo świata w Paryżu kierownik drużyny węgelskiej podał się do dy-

misji.

Obecnie, jak donoszą pisma węgelskie, prezydent węgelskiej federacji piłkarskiej poseł Maety dymisji nie przyjął.

PIERWSZE WALKI O MISTRZOSTWO ŚRODKOWEJ EUROPY. PRAGA. W tydzień po zakończeniu rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo świata rozpoczynają się rozgrywki o puchar Środkowej Europy. W tych rozgrywkach biorą udział drużyny Włoch, Jugosławii, Rumunii, Czechosłowacji i Węgier.

Szarańcza w Madrycie

PARYŻ. Z Madrytu donoszą, iż ponad stolicą przeleciały olbrzymie chmury szarańczi. Ulice Madrytu pokryte zostały warstwą owadów grubości kilku centymetrów.

Również w okolicach stolicy opadły ogromne ilości szarańczi, które całkowicie ogolociły okolicę z roślinności. Miejscowa ludność walczy z szarańczą za pomocą rozpalania licznych ognisk.

Walce z awanturnikiem stoczył dzielny policjant

Starszy posterunkowy P. P. Jan Powierza, doprowadzał do III Komisariatu zatrzymanego na ul. Wolność w Warszawie znanego awanturnika, Władysława Borgosa (Wolność 15).

Borgos rzucił się z nienacka na policjanta, uderzył go „bykiem” w klatkę piersiową i usiłował wyrwać mu rewolwer. Policjant musiał stoczyć z bezczelnym opryskiem formalną walkę, której kres położyła nadstana z komisariatu pomoc.

Szalejącego awanturnika bezwładniono i przewieziono do komisariatu, gdzie ubrane go w kaftan bezpieczeństwa, ułożono w „mieszce”.

Z powodu żałoby królowej Elżbiety odłożono wizytę królewskiej pary angielskiej w Paryżu

LONDYN. Wbrew przypuszczeniom, wyrażonym nieoficjalnie wczoraj, że wizyta brytyjskiej pary królewskiej do Paryża nie ulegnie odłożeniu z powodu zgonu matki królowej Elżbiety lecz nastąpią jedynie pewne zmiany w programie, ostatecznie zdecydowano wizytę odłożyć.

Ze strony francuskiej proponowano, aby miejsce królowej Elżbiety zajęła królowa wdowa Mary, ale następny król, król Karol III, nie zgodził się na to. Zamiast tego, postanowiono odłożyć wizytę, która odbędzie się dopiero w następnym miesiącu w czasie od 19 do 22 lipca.

Udawali urzędników gminnych i kradli co się dało

W osiedlach i letniskach podstołecznych grasowała nieuchwytna, groźna banda złodziei, która dotkliwie dała się we znaki letnikom. Dobrze zorganizowani złodzieje urządzali się w ten sposób, że udając urzędników gminy, przechodzili do mieszkań, rzekomo celem sprawdzenia meldunków i przy tej sposobności kradli, co się dało.

Policja przez dłuższy czas nie mogła natrafić na trop bandy, która błyskawicznie przenosiła się z terenu na teren. Po żmudnych dochodzeniach i obserwacjach, przyłapano wresz-

cie w dniu wczorajszym w Milanówku wszystkich złodziei. Są to: Jan Jackowski, Józef Karasiński, Stefan Sadowski, Władysław Kudzikiewicz i Józef Piekuta, wszyscy znani, wielokrotnie notowani i karani za kradzieże.

Kradzione rzeczy gromadzone w mieszkaniu Kudzikiewicza w Grodzisku, skąd wywożono je następnie do Warszawy i sprzedawano bez pośrednictwa paserów na Placu Kercelego i Wołowie.

Całą bandę osadzono w więzieniu.

Rozstrój nerwowy

przyczyną rozpaczliwego kroku stolarza

W związku z znalezieniem w dn. 11 b. m. samobójcy w lasku Bielańskim, donosimy, co następuje. Mężczyzna znalazł dwaj chłopcy, którzy przeobrażeni pobiegli do pobliskiego domu, w którym mieści się Wydział Ogrodniczy Zarządu Miejskiego (Kamedulów 79) i zawiadomili dozorcę. Natychmiast powiadomiono Pogotowie Ratunkowe oraz policję.

Przybyły lekarz po udzieleniu pomocy przewiózł go w stanie ciężkim do szp. Św. Ducha. Mężczyzna miał poderżnięte gardło. W szpitalu dokonano

natychmiast zabiegu chirurgicznego. W dniu 18-go b. m. pacjent odzyskał przytomność i zbadany przez dzielnicowego podał się za Tomasza Dyjasa. Adresu ani przyczyny targnięcia się na życie nie chciał wyjawiać.

Obecnie policja ustaliła, że Dyjas zamieszkuje przy ul. Letniej nr. 8 na Pradze wraz z żoną i dziećmi i jest z zawodu stolarzem.

Przyczyną rozpaczliwego kroku był rozstrój nerwowy, spowodowany brakiem pracy.

Wieści ze świata

3 MORDERSTWA W CIĄGU JEDNEGO DNIA

Niewielkie miasto powiatowe Tussek pobiło swego rodzaju rekord. W ciągu jednego dnia popełniono tam 3 zbrodnie.

W jednym z tamtejszych kin zabity został pchnięciem noża bileter, który usiłował usunąć z widowni 2-ech awanturujących się osobników. Mordercy zostali aresztowani.

Tegoż dnia znaleziono w podmiejskim lasku zwłoki reemigranta, który wrócił do kraju z Francji z wielką sumą pieniędzy. Sprawcy zbrodni po obrabowaniu ofiary zdolali zbiec.

Otłarą trzeciego morderstwa padł malarz pokojowy, zabity toporkiem w czasie kłótni ze znajomym. Zabójcę aresztowano.

BURZA NAD LWOWEM LWÓW. Nad Lwowem i okolicą przeszła gwałtowna burza. W mieście uderzyły 3 pioruny na szczęście nie powodując ofiar w ludziach. Jednocześnie rozszalała się ulewa, zalewając szeregi ulic, mieszkań i suteryn.

Większe szkody wyrządziła burza pod Lwowem.

SMIERTELNA LIBACJA

BUDAPESZT. Zandarmieria północno-węgelskiej gminy Kal prowadzi śledztwo w tajemniczej aferze trucicielskiej. Podczas ślubu wjeżdżającego, który odbył się w gminie, zachorowało 6 osób z objawami ciężkiego zatrucia. Spośród chorych jedna osoba zmarła.

Nie ulega wątpliwości, że do potraw weselnych domieszano z nieznanych powodów arseniku.

WULKAN DZIAŁA

MOSKWA. Donoszą z Kamczatki, że wulkan Awanczyński po 12-tych latach wznowił swą działalność. Od 3-ich miesięcy wulkan wyrzuca masy popiołu i kamieni.

Nad kraterem widnieje olbrzymia luna, widoczna z odległości 100 km.

WSTRZĄSY PODZIEMNE

W GRECJI

ATENY. W porcie korynckim odczuto kilka gwałtownych wstrząsów podziemnych, które według dotychczasowych wiadomości wyrządziły jedynie szkody materialne.

W miejscowości Calaxidon zarysowało się kilka domów.

K. RYLSKI

TAJEMNICA CZARNEJ DAMY

SENSACYJNA POWIEŚĆ
WSPÓŁCZESNA OSNUTA NA
PRAWDZIWYCH ZDARZENIACH

Dyżurny przodownik w komisariacie odbiera tajemniczy telefon: jakiś głos woła o ratunek. W centrali telefonicznej daje mu się stwierdzić, że jest połączony z mieszkaniem państwa Poradzkich na Marszałkowskiej numer... Uduje się tam w towarzystwie trzech policjantów i po wyważeniu drzwi, spostrzega w gabinecie na fotelu trupa starszego mężczyzny.

Po przybyciu prokuratora oraz inspektora Urzędu Śledczego stwierdzono, że zmarłym jest ziemianin Stanisław Zasłuka z majątku Sosnowka.

Poszukiwania nie dały rezultatu. Pewnego dnia wyłowiono w nurtach Wisły topielca, która miała na sobie bieliznę z monogramem S. P. Pani Poradzka rozpoznała w nim swego męża.

Po pogrzebie, gdy Poradzka wróciła do domu, przyniósł listonosz list, wysłany przed dwoma dniami przez Poradzką do Mikułowa na Śląsku.

W liście swym donosi Poradzki, że został uwięziony w jakimś domu na Śląsku — adresu sam nie zna.

Po otrzymaniu listu z Mikułowa udał się Puchała w towarzystwie szwagra Poradzkiego i kilku wywiadowców samolotem do Katowic.

Ale Poradzkiego już nie zastano, natomiast w pokoju o zakratowanym oknie leżał na podłodze chłopiec, który trwał w stanie dziwnego odrętwienia.

Pewnego dnia, gdy pani Poradzka bawiła z dziećmi w Zakopanem, niezwykle intrygantka zdołała zwabić jej męża na bal karnawałowy w Reducie.

Poradzki przybył na bal maskowy do Reduty, gdzie zblizła się doń piękna młoda kobieta w masce diabelicy. Po krótkiej rozmowie opuścili salę balową i udali się taksówką w stronę Wilanowa.

Po tygodniu Irys zaprosiła telefonicznie Poradzkiego do hotelu „Floryda”, gdzie oczekiwała go w swym pokoju.

Nazajutrz Poradzki naprzemiennie oczekiwał telefonu Irys. Udał się do hotelu, gdzie oświadczone mu, że mieszkała tu tylko jedna doba, po czym wyjechała. Udał się więc do biura adresowego, gdzie podano mu, że Irena Podhorska mieszka na ulicy Koszykowej.

Seweryn Poradzki rozpoczął poszukiwania za tajemniczą damą: pewnego wieczora, gdy pociągami pośpiesznym udawał się do Lwowa — usłyszał w sąsiednim przedziale jakiś jęk. Wyszedł na korytarz, tu zobaczył tajemniczą Irys. Oświadczył, że już więcej nie opuści jej, na to zaproponowała mu, by razem wyskoczyli w biegu z wagonu.

Poradzki wyskoczył w ślad za Ireną z pociągu; konspiracyjnie przed nim wciąż swe mieszkanie, zawiozła go Irena z przewiazanymi (opaską) oczyma do swego palacu, gdzie wprowadziła go do jednego z pokojów. Tu odwiązała mu oczy i oświadczyła: „Muszę ci teraz wszystko wyjaśnić, ale czasu mam mało, bo oczekuje mnie wódz i bracia „Bractwa Białych”.

Ale zanim jeszcze Poradzki zdołał odpowiedzieć, kazała mu Irena usiąść z powrotem.

— W taki sposób nie możemy ze sobą rozmawiać, mój drogi... A sprawa jest zdaje się zbyt poważna, by można było nierozsądnie postępować.

— Pragnę wiedzieć, gdzie jestem, kim ty jesteś? — powiedział Poradzki, a w oczach jego znać było, że paniczny strach go ogarnął.

Irena zaciągnęła się dymem papierosa i odrzekła:

— Powiedziałam ci już, jesteś w domu „Bractwa Białych”... Dlatego też musiałam przewieźć cię z przewiazanymi oczyma, na wypadek, jeśli nie chcesz wstąpić do gromady naszych braci... Masz wolną drogę odwrotu...

Oczy Poradzkiego napęłniły się trwogą, rozwarły się szeroko. Przeczując coś złego, przerwał jej:

— Nic mnie twoi bracia nie obchodzą. Wiem jedno, pragnę być z tobą...

— A więc przerywasz naszą znajomość...

— Ira — ujął jej dłoń i pocałował — Nigdy, przenigdy nie chcę się już z tobą rozstawać... Czemu się tak znęcasz nade mną? Czemu mnie tak gnębisz?!

Wyrwała swą dłoń i drażniła się z nim:

— Tak jest mój kochany... Mogę należeć tylko do mężczyzny, który jest członkiem naszego bractwa...

— Ależ jaki to zakon? Po raz pierwszy słyszę o czymś podobnym, a chcę bym z miejsca zgłosił swój akces?

— Nie słyszałeś o nas, bo stanowimy potajemny, zakonspirowany klub. Tak samo, jak również i cele nasze są mocno zakonspirowane... Nie sądzisz, że jesteśmy jakąś bandą... Do naszego bractwa należą tylko nieliczne osoby... I tylko zamożni, bardzo zamożni ludzie... A wobec tego, że ciebie kocham... Wobec tego, żeś mi dzisiaj dał dowód... że nie jesteś tchórzem...

— Ależ Irko, czy ty mówisz o tym na serio?

— Tak, poważnie i tak serio, jak poważną jest moja miłość...

— A co będę musiał czynić, należąc do takiego klubu? — pyta teraz Poradzki, sam zaintrygowany opowieścią Ireny.

— To samo, co każdy z nas... To samo co ja... Przede wszystkim złożyć przysięgę...

— Przysięgę?! — przerwał Poradzki z zapartym tchem — Ależ przed kim mam złożyć przysięgę?

— Wobec „Bractwa Białych”, wobec naszych braci... I wykonywać każdy rozkaz naszego przewodcy...

Poradzki przypomniał sobie teraz, że już gdzieś czytał o istnieniu takich klubów. Takie tajemnicze związki organizują bogaci ludzie, dla których życie straciło urok... Muszą wypełnić swą pustkę czymś niezwykle, nawet wtedy, gdy jest to związane z niebezpieczeństwem...

I słuchając dalej słów Ireny, wydało mu się chwilami, jak gdyby słyszał naprawdę jakąś cudną i czarownicą bajkę. Nagle zapytał:

— A czy dzisiejsze nasze skakanie z pociągu w pełnym biegu było także z rozkazu wodza?

Irena spojrzała na niego badawczym wzrokiem i powiedziała:

— Tak, ale pamiętaj, nikomu nie wolno o tym mówić... Niech cię pan Bóg uchwali, byś się miał kiedykolwiek wyrwać jakimś słówkiem...

— A któż jest ten wódz? — pytał dalej Poradzki.

— Tego nie wolno mówić... Zobaczysz go, usłyszysz go, ale nie wolno o nic pytać... Trzeba go słuchać i wykonywać ślepo wszystkie jego rozkazy...

— Ireno, dreszcz przebiega mnie... To są jednak straszne rzeczy...

Wstała. W pięknej, wciętej sukni zarysowywał się każdy mięsień na jej kształtnym ciele. Rzuciła niedopałek papierosa do popielniczki i uwodząco powiedziała:

— Wiesz już prawie wszystko... Ale nie zmuszam cię do niczego... Nikogo nie zmuszamy do tego, by do nas należał... Wybieraj! Ale musisz się natychmiast zdecydować... Właśnie zaraz odbędzie się posiedzenie Bractwa Białych...

— Teraz, o czwartej nad ranem? — zdziwił się Poradzki.

— Tak, a więc?

— Iro! — powiedział — Pozwól mi namyśleć się... Daj mi kilka dni czasu...

— Tylko kilka minut — odrzekła stanowczym głosem — Jeśli nie decydujesz się, musisz wracać, i to tą samą drogą, jaką tu przybyłeś...

— Irko, a ty?

— Ja tu zostanę, i oczywiście, nigdy się już nie spotkamy...

Poradzki nie wiedział sam, co ma począć. W skroniach czuł przeraźliwy ból po tyłu przejściach,

ujął głowę w swe dłonie i począł namyślać się... Czuił się jak człowiek, który ma świadomość tego, że przed nim stała rozpostarta sieć, w którą musi wpaść...

Ale jedno spojrzenie pięknej Ireny Podhorskiej — i wszelkie wahania znikły, jak ręką zdjęte. Tylko jak gdyby we mgle widział swą żonę, swe dzieci. Wydało mu się teraz, jak gdyby to wszystko było strasznie dalekie, tylko Irena jaśniała w blasku słoneca... Zacięła sobą wszystko wokół...

Nie wyobraża sobie życia, jeśli straci Irenę. A do tego, żąda od niego tak niewielu rzeczy. Nie chce, by rozstał się z Haliną... Pragnie tylko, by wstąpił do „klubu” jako brat... Cóż to szkodzi? Czego mogą się odeń domagać? Napewno nic gorszego, aniżeli wyskoczenia z pociągu w biegu. — A skoczył już przecież, i uczynił to dla Ireny, aczkolwiek mógł to przypłacić życiem...

— A więc? — zapytała znowu Irena i jak gdyby od niechcenia wzięła znowu do ręki swą czarną przepaskę — Chodź ze mną, odprowadzę cię z powrotem...

— Nie! — zerwał się Poradzki, jak gdyby zbuzdził się z jakiegoś koszmarnego snu — Pozostaję tu, z tobą!

— Wiedziałam, że jesteś nieustraszony... To też kocham ciebie...

Wpiła się znowu w jego wargi, po tym powiedziała triumfującym głosem:

— Zaczekaj, kochany. Zaraz wracam. Muszę cię zameldować naszemu wodzowi.

Słowo „wódz” wymówiła z naciskiem i szacunkiem.

— Któż to jest? — powiedział Poradzki zdziwiony — Czy zna mnie?

— Sądzę, że powinien cię znać... Zna wszystkich i wie wszystko...

— A czy ja znam go? Jak się on nazywa?

— Jego nazwiska nie zna i nie powinien nikt znać — odrzekła wielce tajemniczym głosem Irena

— Ale jeśli będzie tego godzien, to go poznasz...

I zanim zdążył jeszcze o coś zapytać, Irena wyszła z pokoju, a raczej wypłynęła jak eteryczne zjawisko.

Długo trwał Poradzki nieruchomo, zmieszany, rozmyślał, czy to wszystko, co mu ten czarny diabeł opowiedział, jest możliwe? Czy to prawda? Czy w Polsce istnieją takie tajemne związki, w których obowiązuje przysięga wierności aż do śmierci?

Strach zczepił. Pożerała go teraz ciekawość. — Chciał się temu wszystkiemu przyjrzeć na własne oczy. Każda chwila wydawała mu się wiecznością.

Nagle zadrział. Usłyszał różne głosy. Wydawało mu się, jak gdyby z sąsiedniego pokoju dochodziły go odgłosy ożywionej dyskusji. Czy to są klótnie tych „braci”, o których mówiła Irena? Zbliżył się do ściany, usiłował nadłuchiwać, ale nie potrafił rozróżnić wyraźnie słów.

Minęło blisko dziesięć minut, Irena nie wracała. Poradzki nie mógł już dłużej usiedzieć spokojnie. Zbliżył się do okna, chciał wyjrzeć na podwórze, może zdoła rozpoznać okolicę, może dowie się, gdzie jest.

Okno było zasłonięte żelaznymi żaluzjami, które nie przepuszczały ani jednego słonecznego promienia...

Odruchowo, mimo zakazu, zbliżył się Poradzki do drzwi, chciał wyjść.

Jakże jednak był przerażony, gdy zauważył, że drzwi pokoju są zamknięte na klucz...

(Dalszy ciąg jutro)

LECH MUSZYŃSKI

COPYRIGHT BY BULL

DEMON TORU

PAMIĘTNIK KONIA WYŚCIGOWEGO

48.

Ledwo zdążyli wyjść ze stajni i zamknąć za sobą drzwi, gdy usłyszałem warkot motoru i głos Billa.

— A to co za kawały, May... Mieliliśmy się przecież spotkać w hotelu... A kogo to przyprowadziłaś tu ze sobą?

Przez kilka minut rozmawiali o czymś przed stajnią, a po tym nie słychać już było głosu tej pani i domyśliłem się że musia-

ła odejść. Wtedy Jack odezwał się:

— Nie, drogi panie, nie radziłbym panu próbować tych sposobów... Widzi pan, ten koń od urodzenia nazywał się Demonem Zła i pan nie może teraz mówić we mnie, że nazywa się on Sammy... Niech pan wysłucha mnie spokojnie. Proszę mnie nie przekonywać, jestem zupełnie pewny tego, co teraz mówię... Nie mam zresztą naj-

mniejszego zamiaru wsypać panu, jeśli tylko pan będzie rozsądny.

— Aha — warknął Bill. — Więc to się tak przedstawia?.. Dobrze, ile pan chce za milczenie?

— Weźmie mnie pan za współnika — powiedział Jack. — Powiedzmy — na pięćdziesiąt procent!..

ROZDZIAŁ XLIV

Bill zaperzył się i zaczął głośno kląć. Mówił piąte przez dziesiąte, groził, tłumaczył, ale Jack przerwał tę scenę:

— Przecież nie zmuszam pana do tego. Zrobi pan tak, jak pan uważa. Niech pan jednak pamięta o tym, że ten koń już już wygrał w roli „barana”. Wiem dobrze, czym on jest teraz dla pana. Z pewnością zd-

skwalifikuje i pana i Demona raz na zawsze, gdy dowiedzą się o tym sprytnym oszustwie.

— Tak — powiedział Bill — To prawda. Mam noz na gardle... Dobrze. Pojedziemy do hotelu i tam pogadam ze swoim współnikiem. Może zgodzi się na tę transakcję...

Tej nocy Bill i Joe przyjechali do swojej stajni i jak za dawnych dobrych czasów popijali z butelki. Wreszcie Joe odezwał się po chwili milczenia:

— Ten Jack Drummond, to sprytny ptaszek. Najpierw odbił ci dziesięć procent, a teraz zachciało mu się i naszego konia.

— Tak, to prawda — odpowiedział Bill. — Cóż, Joe, na to nie ma rady. Trzeba będzie ograniczyć nasze zachcianki. a

Sammy dostanie nowego współwłaściciela.

— Niech go diabeł wezmą, tego bandytę, — zaklął Joe, i wyszedł z przyjaciелеm na dwór.

— Zdawało mi się, że są z czegoś ucieszeni, i wcale nie martwił się tym, że będą musieli połowę udziału odstąpić Jackowi. To naprawdę strasznie zabawne być koniem wyścigowym. Słyszałem o takim o gierku pełnej krwi, który naraz miał dziesięciu właścicieli, w dodatku wciąż kłócących się między sobą.

Następnego dnia Dan dał mi pierwszy ostry galop. — Bill i Jack mierzili czas na stopperze. Po tym obejrżeli moją nogę i Jack zadecydował:

(Dalszy ciąg jutro).

W ŚWIECIE ŻAŁOBNYCH ZNICZÓW

Czwartacy złożyli hołd poległym towarzyszom broni

Miejskowy pułk piechoty obchodzi w ramach wewnętrznych święto pułkowe.

Spółeczeństwo kieleckie bierze żywy udział w obchodzie święta, manifestując

swe gorące uczucia dla armii.

Podkreślić należy, że miejskowy pułk cieszy się specjalną sympatią Kielc, które przy każdej okazji wykazują gorące umiłowanie tradycji, jaka łączy miasto z jego pułkiem.

Uroczystości rozpoczęły się w dniu 23 czerwca wzruszającym apelem żałobnym pułku na Placu im. Marsz. Piłsudskiego przy płycie grobu Nieznanego Żołnierza.

W świetle pochodu i płonących zniczków na płycie złożono stosy wieńców. War-

te honorową pełnią „Czwartacy”.

W dniu wczorajszym, po uroczystym nabożeństwie przy ołtarzu polowym w koszarach, nastąpiło rozdanie odznak i nagród pułkowych. Po czym odbyła się defilada pułku, budząc ogólny

podziw i uwielbienie dla pięknej postawy naszego żołnierza.

Dzień zakończono obiadem żołnierskim.

Dziś o godz. 21-ej w kasynie podoficerskim odbędzie się wieczornica taneczna.

Kina kieleckie:

Czwartak Papa się żeni
Palace: Dziewczę z dalekiej północy
WF i PW Powrót Frankensteina
Casino: Świat mówi o nas

B A R I RESTAURACJA BRISTOL

Kielce, Sienkiewicza 21 tel. 12-19

Zaprasza dziś na specjalne dania barowe

Maczanka z polędwiczka 50 gr.
Zrazy po nelsonsku 40 „
Cynadry z kaszą czarna 40 „
Kiełbasa firmowa 40 gr.
Bigos staropolski 30 gr.
Fasola po bretońsku 40 „

Ceny niezmienione od 1935 r.

Odbiorniki słuchowe i grzełniki elektryczne, radio, lampy, kucharki, grzałki do rur, poduszki i inne

do nabycia na dogodnych warunkach

w Radomskim T-wie
ELEKTRYCZNYM
Spółka Akc. w Radomiu
ulica Traugutta Nr 53

KOBIETA - POTWÓR PRZED SĄDEM

Siekierą w bestialski sposób zamordowała szwagra

Na sesji wyjazdowej w Pińczowie kielecki Sąd Okręgowy rozpatrzył sprawę morderczyni Marianny Banaś, która w bestialski spo-

sób zamordowała siekierą swego szwagra Wojciecha Dynię, chcąc w ten sposób zagarnąć w posiadanie jego majątek.

Potworna morderczyni na mówiła do udziału w zbrodni swego bratanka 17-letniego Jana Krupę i jego kolegę Władysława Wałacha.

Zbrodnica trójka uzbrojona w siekiery weszła do izby ofiary w czasie snu. Banasiowa skoczyła na łóżko, przygniotła Dynię kolanami i zadała mu straszny cios siekierą w głowę.

Następne ciosy wymierzono na zostały przez małoletnich zbrodniarzy. Zalany krwią Dynia po piątym ciosie zerwał się ostatkiem sił z posłania i rzucił się do okna. Przerazeni tym widokiem chłopcy uciekli do sieni, a Banasiowa dopadłszy szwagra, nie zważając na jego błagania o darowanie życia poczęła zasypywać go straszliwymi ciosami siekiery, masakrując w okropny sposób głowę i tułów ofiary.

Stwierdziwszy, że Dynia nie żyje, morderczyni posłała do swego przyjaciela Kulawika Franciszka po taczki chcąc wywieźć ciało z domu. Ponieważ jednak dostarczone taczki skrzypiały, przeto mordercy owinęli trupa w koc i wynieśli go za wieś, gdzie porzucili w rowie.

Sąd skazał zbrodniarkę na dożywotnie więzienie, a mło-

docianych jej współników po 10 lat więzienia.

Rozprawie przewodniczył sędzia Wedrychowski. Oskarżał prok. Uhlig.

Drobne ogłoszenia

Unieważniam

zgubioną przepustkę fabryki „Granat”, dowód kolejowy, oraz roczny bilet kolejowy na nazwisko Kokoszka Wacław.

Sygnatura Km. 739/36.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Kielcach, rewiru II, Władysław Łatacz mający kancelarię w Kielcach, ul. Słowackiego 25 na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że **dnia 5 lipca 1938 r.** o godz. 10-ej w Kielcach, na miejscu zajęcia ul. Sienkiewicza Nr 74, odbędzie się 2-ga licytacja ruchomości, należących do Izaaka i Rywki małż. Kleimanów, składających się z szafy jasnej dębowej na ubranie w dobrym stanie, kredensu czarnego dębowego z lustrem pośrodku, w dobrym stanie, kasy ogniotrwałej, żelaznej, garnikuru mebli salonowych i innych ruchomości oszacowanych na łączną sumę zł. 2.725.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 21 czerwca 1938 r.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Kielcach, rew. II, Władysław Łatacz mający kancelarię w Kielcach, ul. Słowackiego 25 na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że **dnia 5 lipca 1938 r.** o godz. 12-ej w Kielcach, na miejscu zajęcia Aleja Legionów Nr 38, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Berka Łaksa, składających się z 21 szt. skór wołowych, wysmarowanych na ukończeniu, nowych, oszacowanych na łączną sumę zł. 525.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 21 czerwca 1938 r.

Trudno żyć kulturalnie bez
RADIOODBIORNIKA
TELEFUNKEN
Najnowsze modele tych
aparatów do nabycia
w sklepie Elektrowni
Kielce, ul. Sienkiewicza 59.

Młodociani świętokradcy

Ksiądz Rachwański proboszcz parafii w Smogorzowie stwierdził, w kościele kradzież jednej patery, kluczy od tabernaculum i komunikantów z kielicha.

Kradzieży tej dokonali: Stefański Jerzy, lat 6, Marasek Czesław lat 7 i Nowak Mieczysław lat 6. Wymienieni słuchali do mszy św., po odprawieniu której pozostali w kościele i w tym czasie dokonali wspomnianego czynu.

Chłopcy ci komunikanty z kielicha zjedli, zaś paterę i klucze od tabernaculum ukryli pod ławką w kościele, które to przedmioty odnaleziono i zwrócono ks. Rachwańskiemu.

Kupon ulgowy „K. Expressu Codz.”

okazicielowi kasa wyda bilet ulgowy w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca w „CZWARTAKU”.

„TERRALIT“

Kielecka fabryka WYPRAW SZLACHETNYCH
I SZTUCZNEGO KAMIENIA

Biuro: Kielce, Niepodległości 41,
telefon 11-18. Skrz. poczt. 329.

Warszawa, ul. Marszałkowska 15a/17.

Katowice, Plac Miarki 7.

Wszyscy
chwalą

PIWO OKOCIMSKIE

znane wytrawne piwo jasne
(POLSKI PILZNER)

piwo słodowe, eksportowe i porter

Reprezentacja Browarów Okocimskich

St. DŁUŻEWSKI

KIELCE, ul. CHĘCIŃSKA 19,
telefon 14-38.

Prenumerata miesięczna „Kieleckiego Expressu Codziennego” łącznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetrowy w 1 szpalcie w tekście 40 gr., za tekstem 30 gr. Ogłoszenia drobne 10 gr. za słowo. Ogłoszenia matrymonialne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo. Komunikaty i wzmianki 1 zł. od wiersza. komunikatów bezpłatnych nieumieszcza się. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.